

AFLEVERING 13 NIEUWE RUBRIEK

Over, van, voor en door leden!

De bijna hemelvaart van Fons Otten

Het is al heel, heel lang geleden. Het zal in de zomer van 1964 of 1965 zijn geweest. Wij waren nog niet zo lang in Beneden-Leeuwen en woonden toen nog op de drijvende werkplaats aan de dijk. Dat het hartje zomer was weet ik zeker, omdat ik na een dag hard en lang werken toch de slaap niet kon vatten. Het was warm in onze kleine slaapkamer op die drijvende werkplaats, heel erg warm, vandaar.

Het was ook in de periode dat we ons een beetje thuis gingen voelen in ons dorp dat toen slechts zo'n 2000 inwoners telde. Natuurlijk kenden we nog niet iedereen, maar de vaste klantjes van Jan van Os en Frans Toebast sr., beiden uitbater van een café aan de dijk, begonnen we wel al met naam en toenaam te kennen. Vaak was dat omdat er na sluitingstijd nog wel eens wat rumoer werd gemaakt. Op die avond, nacht was het al, ruim na twaalf uur en ik nog steeds niet sliep, drong er door het open raam een merkwaardig en wat ondefinieerbaar geluid tot me door. Kon het ook niet verklaren of thuisbrengen. Het leek wel enigszins op het geblaat van een schaap, maar had echter nog nooit eerder zo'n meewarig en wat kreunend geluid gehoord en er liepen in de buurt ook geen schapen. Ik had het al een poosje aan liggen horen, totdat ik dacht: "hier moet ik het mijne van hebben." Op dat moment gaat de telefoon, hetgeen me op dat tijdstip tenminste verraste. Ik neem op en heb 'kleine Nol' aan de lijn. Kleine Nol stond voor Nol van den Boogaard van de waterboot, i.p.v. "Dikke Nol" zijn oom van de parlevinkersboot. Ze lagen met hun boten en een woonark een klein stukje verder de Strang in. Nol vroeg me of ik ook een wat vreemd geluid had gehoord, hetgeen ik beaamde. Hij liet me weten niet gerust te zijn en we spraken af op onderzoek uit te gaan. Ik schoot snel een broek aan en bij het van boord lopen kwam Nol er ook al aan. Zo nu en dan was er weer dat merkwaardige geluid waardoor we, mede door de windstilte, wel redelijk zeker konden vaststellen dat het uit westelijke richting kwam. Als we de steile trap in de dijk, vlak voor slagerij Lemmers naderen, horen we dat geluid plotseling uit de richting van de waterkant komen. We gaan helemaal naar beneden die trap af en treffen daar dan een manspersoon aan. Hij ligt goeddeels in het water. Zijn hoofd en een stukje bovenlichaam bevinden zich nog juist boven water. Ondertussen zijn ook Thé en Cor Lemmers en Joop van Eck gealarmeerd. Joop werkte daar destijds en overnachtte daar als er 's morgens vroeg geslacht moest worden. Omdat het inmiddels wel al goed duidelijk was dat het geen schaap betrof, was de verbijstering des te groter en verdrongen we ons in het pikke donker achter die dijk om de situatie nader te beoordelen en ons te vergewissen hoe te handelen en wat er gaande was geweest. We zien dan iets later met behulp van een zaklantaarn, dat het Fons Otten betreft. Een klein stukje verderop, tegen het talud van de dijk, ligt zijn fiets. Je kunt je voorstellen dat indien je, zonder enige controle met een borreltje te veel op van zo'n dijk naar beneden rijdt, de gevolgen desastreus zijn, indien je tevens bedenkt dat het onderste gedeelte van de dijk uit van die zware bassaltstenen bestaat.

En het is ook rampzalig. Frans bloedt als een rund, vooral aan zijn hoofd, zo erg dat in zijn directe omgeving het water rood kleurt. Goede raad is nu duur! Hoe zouden we de behoorlijk

corpulente man weer boven krijgen? Een draagbaar is niet voor handen. Nu had Cor Lemmers, om op zijn parlevinkersboot te komen, daar een klein steigertje waarop een houten scheepsluik lag. We hebben dat luik weggenomen en Fons daar met enig kunst en vliegwerk opgelegd, dat luik ondertussen met vier man balancerend in evenwicht gehouden. Zo hebben we hem uiteindelijk ook trede voor trede boven aan de dijk gekregen en daarna bij slagerij Lemmers op de vloer gelegd.

Hoewel we wel de indruk hadden dat Fons niet buiten bewustzijn was, moet hij zich ook niet erg prettig gevoeld hebben, gezien het kreunen hetgeen hij bij herhaling nog steeds liet horen. Gezamenlijk besluiten we dan toch Piet Delicaat maar te bellen. Het zal toen ongeveer twee uur zijn geweest. Thé Lemmers moet, nadat hij de dokter heeft verteld wie het betreft, in een soort kruisverhoor een pittig aantal vragen beantwoorden. Piet Delicaat, waarvan ik uit ervaring weet dat hij zich als dokter midden in de nacht uit zijn bed liet bellen als dat nodig was, was nu niet zo amused te horen dat het Fons betrof. Nadat Thé Lemmers hem nog wat moest overreden te komen, gezien de vermeende ernst van situatie waarin de man op zijn winkelvloer verkeerde, stemde hij daar tenslotte in toe.

Kennelijk had onze “patiënt” het gesprek goed gevolgd en ook begrepen en begon het leven in dat logge lichaam terug te keren. Hoewel we aandrongen rustig op dat luik te blijven liggen, stond hij even later toch rechtop en begon zich een weg naar de uitgang te banen en was daarin onstuitbaar, min of meer tot grote ergernis van ons allen. Hoe wij ook aandrongen te wachten tot de dokter er zou zijn, werd hij steeds onrustiger, wetend dat de dokter in aantocht was en verliet uiteindelijk, nog wat onstabiel, de slagerij. Omdat ik persoonlijk inschatte dat hij niet ver zou komen, begeleidde ik hem. Buitengekomen zag hij zijn fiets liggen die we vanaf dat talud naar boven hadden meegenomen. Hij pakte die op en strompelde tenslotte langzaam met zijn fiets als steun, de afrit van de Ringkade af richting dorp. In het schijnsel van de lantaarnpaal heb ik hem tenslotte verder die Ringkade op, in het duister zien verdwijnen, ons allen verbijsterd achterlatend. Terug in de slagerij duurt het niet lang of ook de dokter is er. Al bij binnenkomst ziet hij dat lege scheepsluik liggen en roept uit: “De vogel is zeker gevlogen!” We vonden het uitermate gênant en wisten ons eigenlijk geen raad met de situatie, die man onverrichter zaken zijn bed uitgebeld te hebben om naar een verdwenen patiënt te komen kijken. Dan vertelt de dokter waarom hij zo nadrukkelijk bij Thé Lemmers naar de toestand en de gang van zaken had geïnformeerd. Want, zo vervolgde hij, dat deze handelwijze van Fons niet de eerste keer bleek te zijn dat hij dat flikte bij de dokter!

Na deze ietwat dubieus komische afloop, staat Ardi Lemmers klaar om met een jonge klare, de lucht te klaren.

Het kunnen er ook twee of drie zijn geweest. Het is tenslotte heel erg laat geworden.

Maar, eind goed al goed!

Henry Engelaer